

Opravična št.:

Up-1217/05

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2006:Up.1217.05

Akt:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. II Ips 343/2005 z dne 15. 9. 2005 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 2049/2004 z dne 26. 1. 2005 in s sklepom Okrajnega sodišča v Kranju št. N 52/2002 z dne 22. 9. 2004

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. II Ips 343/2005 z dne 15. 9. 2005 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 2049/2004 z dne 26. 1. 2005 in s sklepom Okrajnega sodišča v Kranju št. N 52/2002 z dne 22. 9. 2004 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Pritožnik ustavno pritožbo utemeljuje z očitki, ki jih je že Višje sodišče zavrnilo s sklicevanjem na odločbo št. U-I-82/92, s katero je Ustavno sodišče presodilo, da izbrano merilo oziroma metoda, določena z Navodilom, sledi zakonskemu načelu o vrednotenju stvari po stanju ob poddržavljenju in po sedanji vrednosti in da zato ni v neskladju z Zakonom.

Glede na to in ker je Ustavno sodišče s sklepom o zavrnitvi pobude že zavrnilo enake trditve o kršitvi 14. in 33. člena Ustave, kot jih uveljavlja v ustavni pritožbi, je očitno, da pritožnik ni izkazal, da bi izpodbijana odločitev sodišča temeljila na pravnem stališču, ki bi bilo nezdržljivo s pravico do enakosti pred zakonom iz 14. člena Ustave in s pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave.

Kršitve ustavnoprosesnih jamstev, ki jih zagotavlja pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, ni mogoče utemeljiti z navedbami, ki po vsebini pomenijo zgolj ugovor zmotne uporabe prava.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.2 - Temeljne pravice - Enakost (14.2).

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državlanske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

5.3.36 - Temeljne pravice - Državlanske in politične pravice - Pravica do lastnine (33, 67).

Pravna podlaga:

Člen 14.2, 22, 33, 67, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

Polno besedilo:

Up-1217/05-5

20. 10. 2006

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe dr. A. A. iz Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnica v Z., na seji senata dne 3. oktobra 2006 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. II Ips 343/2005 z dne 15. 9. 2005 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani št. II Cp 2049/2004 z dne 26. 1. 2005 in s sklepom Okrajnega sodišča v Kranju št. N 52/2002 z dne 22. 9. 2004 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je pokojna C. C. (pritožnikova mati) upravičena do odškodnine za dve podržavljeni zemljišči v višini 9.935.550 SIT. Odločitev o višini odškodnine je utemeljilo na podlagi 14. člena Navodila o merilih za ocenjevanje vrednosti podržavljenih premoženj, nepremičnin, podjetij oziroma premoženja (Uradni list RS, št. 23/92 in nasl. - v nadaljevanju Navodilo) v zvezi z določbo tretjega odstavka 44. člena Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91-I in nasl. - v nadaljevanju ZDen). Višje sodišče je pritožbo zavrnilo in potrdilo sklep sodišča prve stopnje. Pritožbene trditve, da način odmere višine odškodnine z uporabo metode, ki jo določa podzakonski predpis, pomeni kršitev pravice iz 14. člena, pravice iz 22. člena in pravice iz 33. člena Ustave je zavrnilo s sklicevanjem na sklep Ustavnega sodišča št. U-I-137/98 z dne 18. 3. 1999 (OdlUS VIII, 62), na odločbo št. U-I-82/92 z dne 11. 11. 1993 (Uradni list RS, št. 65/93 in OdlUS II, 101) in na sklep št. U-I-169/02 z dne 8. 5. 2003. Vrhovno sodišče je zavrnilo revizijo, saj je presodilo, da je pravna presoja nižjih sodišč pravilna, presoja, ki jo ponuja revizija, pa naj bi nasprotovala odločitvam Ustavnega sodišča.

2. Pritožnik zoper navedene odločitve vlaga ustavno pritožbo in zatrjuje kršitev pravice do enakosti pred zakonom iz 14. člena Ustave, pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, pravice do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave in določb o prepovedi diskriminacije iz Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 - v nadaljevanju EKČP). Z določitvijo odškodnine v višini 13,66 €/m² naj bi bil postavljen v slabši, tj. neenakopraven položaj tako v primerjavi s tistimi upravičenci, ki dobijo podržavljeno premoženje vrnjeno v naravi, kot tudi v primerjavi s tistimi upravičenci, ki so glede na lokacijo nepremičnine in glede na druge okoliščine, ki določajo vrednost denacionaliziranega premoženja, z enako odškodnino dosegli realno (realnejše) odškodovanje. Po mnenju pritožnika določba prvega odstavka 44. člena ZDen, po kateri se vrednost premoženja določi po stanju premoženja v času podržavljenja in ob upoštevanju njegove sedanje vrednosti, ni spoštovana, če velja za vsa zemljišča ena sama cena za posamezno kategorijo zemljišč. Razlika med odškodnino (13,66 €/m²), ki naj bi bila določena v pritožnikovem primeru, in vrednostjo zemljišč v naravi, naj bi bila "okoli desetkratna". Zato trdi, da je z izpodbijano odločitvijo določena odškodnina le za del vrednosti podržavljenih zemljišč. Pritožnik meni, da bi sodišče v konkretnem primeru moralo odločiti neposredno na podlagi določbe prvega odstavka 44. člena ZDen, ker Navodilo ni v skladu z načelom iz navedene zakonske določbe, po katerem se odškodnina za podržavljeno

premoženje določi ob upoštevanju njegove sedanje vrednosti.

B.

3. Pritožnik ustavno pritožbo utemeljuje z očitki, ki jih je že Višje sodišče zavrnilo s sklicevanjem na odločbo št. U-I-82/92, s katero je Ustavno sodišče presodilo, da izbrano merilo oziroma metoda, določena z Navodilom, sledi zakonskemu načelu o vrednotenju stvari po stanju ob poddržavljenju in po sedanji vrednosti ter da zato ni v neskladju z Zakonom. Pri tej presoji pa Ustavno sodišče ni prezrlo, da je v Navodilo vgrajena povprečna cena za m² stavbnega zemljišča. V obrazložitvi odločbe št. U-I-82/92 je namreč povzelo pojasnilo Ministrstva za okolje in prostor, ki je navedlo, da so v povprečni ceni takratnih 66,98 DEM za m² komunalno opremljenega zazidanega stavbnega zemljišča, ki velja za vso Slovenijo, zajeti vsi lastniški, lokacijski in investicijski momenti, ki so vplivali na izboljšavo zemljišča. Pojasnilo pa je tudi, da znaša cena za kvadratni meter nezazidanega stavbnega zemljišča 40 % navedene povprečne cene, tj. takratnih 26,79 DEM. S sklepom št. U-I-169/02 pa je Ustavno sodišče kot očitno neutemeljene zavrnilo tudi pobudnikove trditve, da prvi odstavek 44. člena ZDen pomeni, da bi moralo Navodilo pri določanju višine odškodnine upoštevati tržne razmere ob izdaji odločbe o denacionalizaciji.

4. Očitek o kršitvi določb o prepovedi diskriminacije iz EKČP je neobrazložen in ga Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti. Trditve o kršitvi pravice do enakosti pred zakonom iz 14. člena Ustave, ker naj bi ureditev metodologije, ki se uporablja za izračunavanje vrednosti poddržavljenega premoženja, diskriminirala tiste upravičence, ki dobijo premoženje vrnjeno v obliki odškodnine, v primerjavi s tistimi, ki dobijo vrnjeno premoženje v naravi, pa je Ustavno sodišče zavrnilo že s sklepom št. U-I-137/98 (5. točka obrazložitve). Prav tako je Ustavno sodišče v tem sklepu pritožniku (ki je izpodbijani ureditvi očital tudi neskladje s 33. členom Ustave) pojasnilo, zakaj je bil zakonodajalec upravičen odškodovanje za poddržavljeno premoženje urediti na poseben način in da je Ustavno sodišče že večkrat zavzelo stališče, da razmere, v katerih je zakonodajalec uzakonil denacionalizacijo, in razmere, v katerih se ta izvaja, objektivno pogojujejo tudi obseg primernih odškodnin.

5. Zato pritožnik z navedbami v ustavni pritožbi ne more utemeljiti, da izpodbijana odločitev temelji na pravem stališču, ki bi bilo nezdržljivo s pravico do enakosti pred zakonom iz 14. člena Ustave in s pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave.

6. Pritožnik zatrjuje tudi kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, ki je ustavnoproceno jamstvo. Kršitve tega jamstva pa ni mogoče utemeljiti z navedbami, ki po vsebini pomenijo zgolj ugovor zmotne uporabe prava.

7. Ker očitno ne gre za kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, kot jih zatrjuje pritožnik, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

C.

8. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) in tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednica senata Milojka Modrijan ter člana dr. Janez Čebulj in Lojze Janko. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata
Milojka Modrijan

Vrsta zadeve:
ustavna pritožba

Vrsta akta:
posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:
13. 12. 2005

Datum odločitve:
20. 10. 2006

Vrsta odločitve:
sklep

Vrsta rešitve:
nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:
US26604